

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/91/2019
Identifikačné číslo spisu:	7911212296
Dátum vydania rozhodnutia:	30.05.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Petríková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:7911212296.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu I. D., bývajúceho v G., proti žalovanému GENERAL FACTORING, a.s., so sídlom v Bratislave, Mostová 2, o obnovu konania, vedenom na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 14C/138/2011, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 30. januára 2013 sp. zn. 6Co/15/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trebišov (ďalej ako „súd prvej inštancie“) uznesením z 15. novembra 2012, č. k. 14C/138/2011-41 zamietol návrh na obnovu konania vo veci sp. zn. 10C/82/2004 Okresného súdu Trebišov a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že zo spisu Okresného súdu Trebišov sp. zn. 10C/82/2004 zistil, že Okresný súd Trebišov rozhodol v predmetnej veci rozsudkom z 18. októbra 2004, ktorý nadobudol právoplatnosť 7. júla 2005. Návrh na obnovu konania bol doručený do podateľne Okresného súdu Trebišov 22. augusta 2011, t. j. po uplynutí troch rokov od právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Trebišov sp. zn. 10C/82/2004. Po citácii § 230 ods. 1 O.s.p. súd konštatoval, že návrh na obnovu konania bol podaný po lehote stanovenej zákonom, a preto návrh na obnovu konania v celom rozsahu zamietol. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že v danom spore nejde o prípad podľa § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. Výrok o trovách konania odôvodnil súd odkazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej ako „odvolací súd“) uznesením z 30. januára 2013 č. k. 6Co/15/2013-61 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie a vyslovil, že náhrada trov odvolacieho konania sa účastníkom nepriznáva.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej ako „dovolateľ“) dovolanie. Dovolanie dovolateľa však nespĺňalo náležitosti dovolania v zmysle § 241 ods. 1 O.s.p.

4. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku č. 160/2015 Z.z. (ďalej aj „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) vychádzajúc z vyššie uvedeného po zistení, že dovolanie podal žalobca, v ktorého neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné.

6. Po doručení dovolania Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej ako „dovolací súd“) dovolateľom, bol spis vrátený Okresnému súdu Trebišov ako súdu prvej inštancie na ďalší procesný postup. Vzhľadom k tomu, že dovolateľ súčasne s dovolaním nepredložil plnomocenstvo od advokáta, ktorý by ho zastupoval v konaní na dovolacom súde, tzn. dovolanie nespĺňalo náležitosti podľa § 241 ods. 1 O.s.p., súd prvej inštancie uznesením z 5. novembra 2013 poučil dovolateľa o povinnosti doplniť dovolanie v lehote desiatich dní od doručenia tohto rozhodnutia tak, aby bolo v súlade s § 241 O.s.p. a zároveň ho súd prvej inštancie výzvou zo 16. júna 2014 v súlade s § 30 O.s.p. odkázal obrátiť sa na Centrum právnej pomoci v Košiciach (ďalej len „centrum“). No ani následné podania žalobcu neobsahovali zákonom požadované náležitosti, tzn. nepredložil plnomocenstvo advokáta na zastupovanie pred dovolacím súdom, čím dovolateľ zostal i naďalej bez zvoleného advokáta na zastupovanie v dovolacom konaní. Súd prvej inštancie uznesením z 29. januára 2019 č. k. 14C/138/2011-76 opätovne vyzval dovolateľa na predloženie plnomocenstva od advokáta, ktorý by ho zastupoval v konaní na dovolacom súde. Zo spisového materiálu vyplýva, že dovolateľ sa sám obrátil na Centrum právnej pomoci v Košiciach. Vzhľadom na to, že zo spisového materiálu nebolo jasné, či žalobcovi bol, resp. nebol pridelený advokát centra, súd vyzval Centrum právnej pomoci - kanceláriu v Košiciach, či bola žalobcovi poskytnutá právna pomoc, resp. ako bolo o jeho žiadosti rozhodnuté. Na elektronickú výzvu doručenú kancelárii centra 3. mája 2019 reagovalo centrum oznámením, že v predmetnom spore nepriznalo žalobcovi nárok na poskytnutie právnej pomoci v tejto právnej veci pre nesplnenie podmienok materiálnej núdze.

7. Vzhľadom k tomu, že dovolateľ si svoju povinnosť vyplývajúcu mu tak z uznesenia súdu prvej inštancie z 5. novembra 2013 ako aj z uznesenia z 29. januára 2019 nesplnil, dovolací súd konštatuje, že žalobca ako dovolateľ nie je v dovolacom konaní zastúpený v zmysle ustanovenia § 241 ods. 1 O.s.p., hoci bol na odstránenie tohto procesného nedostatku vyzvaný. Dovolací súd dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. e) CSP odmietol pre nesplnenie podmienky dovolacieho konania spočívajúcej v nedostatku právneho zastúpenia bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

8. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 veta druhá CSP neodôvodňuje.

9. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.